

РЕШЕНИЕ

№ 11509

гр. София, 10.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в открито заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Димитър Гальов

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5625** по описа за **2024** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ) против решение № 1735/10.04.2024г. по НАХД № 3284/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 135 състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 11-01-869/2023/25.01.2024г., издадено от директора на АДФИ, с което на А. Т. М. е наложена глоба в размер на 10 000 лв. на основание чл.247, ал.1 във вр. с чл.261, ал.2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът от СГП намира, че жалбата е неоснователна, а решението на районния съд - правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа

на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя като краен резултат.

С процесното НП на ответника е била наложена глоба за това, че с решение изх. № РД-16-159/19.11.2020 г., изпратено и публикувано в Регистъра на обществените поръчки, част от платформата по чл. 39а, ал. 1 от ЗОП, на 19.11.2020 г. с № D73786, е одобрено обявление, с което се оповестява откриването на процедурата и документацията за обществена поръчка, в която било поставено изискване всеки участник да има валидна застраховка „Професионална отговорност“ по чл. 171 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), като лице, изпълняващо строителна и проектантска дейност, за първа група, минимум пета категория строежи; че заедно с това не е била посочена възможността участниците да предоставят еквивалентна застраховка за професионална отговорност или гаранция в друга държава - членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, съгласно чл.171а, ал.1 ЗУТ. Издателят на процесното НП приел, че по този начин възложителят е ограничил конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка, в нарушение на чл.2, ал.2 ЗОП.

Съдът в настоящия състав не споделя този извод. Съгласно чл.171а, ал.1 ЗУТ, изискването за застраховка за професионална отговорност на лицата по чл. 171, ал. 1 не се прилага за лице от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, което се установява на територията на Република България и е предоставило еквивалентна застраховка за професионална отговорност или гаранция в друга държава - членка на Европейския съюз, или в страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Съществуващата изрична законова разпоредба предоставя възможността на всеки участник с оглед личното си положение да представи вместо изрично посочената в документацията застраховка на професионалната си отговорност по чл.171, ал.1 ЗУТ, тази по чл.171а, ал.1 ЗУТ. Възложителят не би могъл валидно да отстрани такъв участник, а съответно – не може да се приеме, че при така формулираните изисквания към участниците е налице ограничаване на конкуренцията. Ето защо, не е налице и твърдяното в НП нарушение.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за възстановяване на разноските за адвокатско възнаграждение. Установява се последното да е платено в размер на 1300 лв., съгласно отбелязването в представения договор за правна помощ. Направеното в касационната жалба възражение за прекомерност не следва да бъде уважено, тъй като посочената сума е в минималния размер, допустим съгласно чл.18, ал.2 във вр. с чл.7, ал.2, т.2 и т.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1735/10.04.2024г. по НАХД № 3284/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135 състав.

ОСЪЖДА Агенцията за държавна финансова инспекция да заплати на А. Т. М., с ЕГН [ЕГН], сумата 1300 (хиляда и триста) лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.